

[Hans Jacob Sørensen.]

vide til, hvorledes Landbrugerne stadig væk er stillet, selv om man ogsaa kan sige, at Regnskaberne for Aaret 1933 synes bedre, end Tilfældet var i det i Henseende til Regnskabsresultater saa ulykkelige Aar 1932, da Indtægterne jo de fleste Steder var negative, jeg henviste til, hvorledes mangfoldige handlende og Smaaahaandværkere i Provinsbyer og Stationsbyer er stillet. Jeg siger nu: ingen Steder er der Tale om væsentlige Indtægtstigninger, *maaske* om Muligheder for, at man lige kan klare sig — der maa sættes en Streg under: *maaske* —, og dertil kommer, at vi i disse Dage har den Situation, at vore to store Hovedorganisationer, Arbejdsgivere og Arbejdere, forhandler om Lønspørgsmaal, men paa Grundlag, ikke af Lønstigning, men Lønning. Ogsaa dette er en medvirkende Aarsag til, at vi stiller vort Ændringsforslag, og jeg anbefaler det atter til Velvilje her i Tinget.

Den ærede Ordfører nævnte, at vi for Venstres Vedkommende i Lønningsudvalget var fremkommet med et Forslag om ændrede Reguleringsregler, et Forslag, som tidligere har været til Behandling der og ogsaa været til Afstemning her i Tinget, og han sagde, at Flertallet i Udvalget ikke kunde tiltræde dette Forslag. Vi har taget til Efterretning, at vi ikke kunde vente Forslaget gennemført her i Folketinget, og vi har derfor ikke stillet Ændringsforslag om de mere vidtgaaende Ændringer, som vort Forslags fulde Gennemførelse vilde have medført, men det, som vi har opnaaet gennem Forhandlingerne om Forslaget i Lønningsudvalget, er, at vi har faaet klare Tal for, hvorledes det i de sidste Aar har forholdt sig med Hensyn til Indtægterne i Befolkningen som Helhed.

Med Hensyn til den Gennemsnitsindtægt, der fremkommer, naar man tager samtlige Kommuneskatteyderes samlede Indkomst og fra det samlede Antal Personer drager gifte Kvinder og dem under 18 Aar, vil vi se, at medens Gennemsnitsindkomsten i 1930 var 1 982 Kr., gik den i 1931 ned til 1 834 Kr. og i 1932 til 1 663 Kr. Nu er der sagt om disse Tal, og det er fremført i Lønningsudvalget, at de er ikke helt til at stole paa, og man bør ikke regne med dem, for her er jo ogsaa alle de med, der har en yderst ringe Indtægt, Indtægter, der ligger helt nede paa Lavmaalet. Jeg er nu lidt forbavset over, at man siger det fra socialdemokratisk Side, for ellers tager man jo, naar man har Brug for det, dem med, der

har de smaa, de ringeste Indkomster, og siger: dem kan man ikke lade ude af Betragtning, dem maa man regne med, naar man vil gøre Stillingen helt og rigtigt og retfærdigt op; her er altsaa dog et Tilfælde, hvor man ikke mener at have Brug for de paagældende. Men ved Siden af den Talkolonne, der giver Udtryk for Gennemsnitsindtægten for Kommuneskatteyderne, staar der en anden Talkolonne, der viser, hvorledes Gennemsnitsindtægten har været for Statsskatteyderne, altsaa dem, der har over 800 Kr. i Indtægt, og her viser Tallene, at akkurat den samme Bevægelse har gjort sig gældende. I 1930 var Gennemsnitsindtægten 1 774 Kr., i 1931 1 584 Kr. og i 1932 1 377 Kr. Og sammenligner man de sidste 2 Aar — for det er dem, der har aktuel Interesse —, viser det sig, at Faldet i Indtægterne for Kommuneskatteyderne fra Aaret 1930—31 til Aaret 1931—32 er 2,6 pCt.; for Statsskatteyderne er Indtægtsnedgangen 2,2 pCt. Man vil altsaa se, at det er den samme Bevægelse, der her gør sig gældende.

Nu siger den ærede Ordfører for Udvalget, at hvis vort Forslag var blevet gennemført, saa vilde det paa nærværende Tidspunkt have betydet en yderligere Nedgang i Tjenestemandslønnen. Dette er rigtigt. Var vort Forslag blevet gennemført, vilde der være sket en Nedsættelse i Tjenestemandslønningerne for Tidsrummet fra 1. Oktober 1932—1. Oktober 1933 paa 5 pCt. i de faste Lønninger; Reguleringstillægget og Stedtillægget var holdt udenfor. Der vilde være sket et yderligere Fald for Tidsrummet fra 1. Oktober 1933 til 1. Oktober 1934 igen paa 5 pCt. Det vil altsaa sige, at paa indeværende Tidspunkt vilde Tjenestemandenes Løn være kommet 10 pCt. ned set i Forhold til Lønnen den 1. Oktober 1931. Men det, der her vilde være Tale om af Indtægtsnedgang, ligger jo ikke ud over — tværtimod — den Indtægtsnedgang, som Folk i det frie Erhverv har været ude for, og saa føjer jeg til, at med Bestemmelsen i vort Forslag om, at Reguleringstillægget ikke skulde røres, vilde — det ønsker jeg at oplyse — de 11 Mill. Kr. nu komme Tjenestemandene til gode; Nedgangen vilde følgelig nu ikke blot have været standset, men der vilde igen være kommet en Lønforbedring.

Ved vor Ordning kan det ganske vist kritiseres, at der er to forskellige Regulatorer, der virker; men det, vi søgte at opnaa, og det, vi henstillede til de forskellige Partier i Rigsdagen at medvirke til, var det samme, som vi mente, der kunde være opnaaet gen-